Oscar Cassel
Stockholm

2.

P.M.

Koskullskulle

Utom nödvändigheten för en köpare, att få visshet om, att jernhalten på djupet håller i sig i någorlunda öfverensstämmelse med de analyser, som nu föreligga, är det nödvändigt att säljaren kan vid köpets afslutande lemna:

1:o) Regeringens concession på bredspårig jernväg från Koskullskulle till Gellivare Kyrkby

2:o) Fullt tillräcklig och passande lastageplats med utrymme för upplag af 150000 till 200000 tons malm inom Luleå hamnområde.

Begge dessa vilkor äro oeftergifliga för en affärs afslutande. Med den vind, som nu blåser vid riksdagen, önskar majoriteten, att om möjligt åstadkomma exporttull på jernmalm. Detta låter emellertid svårligen göra sig då staten är egare till Gellivara-Luleå banan, men hvad som deremot är alldeles visst är, att icke att åre komma från Riksdagens sida att beviljas eller något medgifvande göras, som kan befrämja eller föröka malmexporten utöfver det quantum som kan utföras. Det är således klart att Riksdagen kommer att neka hvarje bidrag såväl till bibanor till Gellivara-Stambanan, som och till hamnutvidgning i Luleå, ja att den, sannolikt på

den beror, skall neka hvarje Concession på sådana bibanor.

Nu hoppas jag emellertid, att Regeringen anser sig kunna bevilja sådan Concession utan Riksdagens hörande. Men Köpare vill dock se denna Concession beviljad och afslutad innan han kan inlåta sig på affären och ingen är lämpligare att söka sådan Concession än just de närvarande grufegarne.

Hvad slutligen hamnutrymmet beträffar, så är hvarje quadratfot af det närvarande området i Luleå upptaget af "Gellivare Malmfält". För den betydliga trafikförökning som Hoskullskulles byggning skulle åstadkomma, behöfves en betydlig upplagsplats, som nu icke i någon mån förefinnes och som Staden på förut af mig anförda skäl icke bekostar eller tager någon befattning med. Vilja Hoskullskulles egare sälja sina grufvor måste de anskaffa och hafva i beredskap ett nödigt strandområde i Luleå för malmens afskeppning. Som denna sak nu står, kan icke ens Gellivare Malmfält, som dock varit så omhuldadt, föröka sin export utöfver den nuvarande siffran, utan att sjelfva bekosta allt, som dertill hörer. Det bevisas, utaf Riksdagens gifna afslag på deras begäran att få på Statens bekostnad en bibana till Välkommans i malmfält